Душица звездица

~~вътрец хладен~~
~~[illegible] хладен~~
~~[illegible] вѣящ~~
~~малко дѣте~~
~~между цвѣте~~
~~[illegible]~~
~~и душата му~~
~~в' възгух горѣ~~
~~лѣти леко~~
~~[illegible]~~
~~[illegible] звѣздица~~
~~искра~~
~~[illegible] что~~
~~[illegible]~~
~~а звѣзди я~~
~~та се [illegible]~~
~~тука свѣтличка~~
~~[illegible]~~
~~тя~~ и са витка
~~[illegible]~~
~~и [illegible]ка~~ =
~~чуди [illegible]~~
~~да да иде~~
~~на ангелче я~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
поздравя я
~~[illegible] свѣтли~~
~~[illegible]~~
~~и видѣла~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ а
~~[illegible] душичка~~

[illegible]

~~[illegible] вечерник~~
~~сладко вѣящ~~
~~на градина~~
~~между цвѣте~~
~~дух [illegible]~~
~~литна леко~~
~~на просторе~~
~~надалеко~~
~~[illegible]~~
~~свѣтла искра~~
~~по небето~~
~~на звѣздитѣ~~
~~обколиха~~
~~и я канят:~~
~~тук душичке~~
~~между нази~~
~~[illegible]~~
~~все свѣтливо~~
~~и нежно~~
~~да да иде~~
~~[illegible]~~
~~[illegible] слънца~~
~~[illegible] я~~
~~с' дух прѣсвѣтли~~
~~драга~~
свѣтна и грѣйна
~~като звѣздичка~~

Прѣслава

Дивно име носи
Старий град Прѣслава
Първа наша в' древност
крепост и слава
На старите наши
гнѣздо и родина
Старославен град е
Българска светиня
Но защо е днеска
пуста опустяла
и ~~[illegible]~~ не слава
цѣла онемѣла.

о Душица-звездица

Как' отраден
леко вѣящ
малко дѣте
май изусти
и душа му
в' възгух горѣ
като [illegible]
и ~~[illegible]~~ лѣтящица
вир'я что
намеждитѣ
а звѣзди я
~~на~~ й се канят
тук ~~звѣздичке~~ душичка,
кази, кази
Душка мичка
Дѣ да иде
тамо вѣчно
~~там на вѣчне~~
дълга свѣтлий
~~дух прѣсвѣтли~~
~~[illegible]~~ там излѣзна
Душка хубка
= благовѣйна
поздравия
привѣдна га
на душичка

вътрец хладен
сладко вѣящ
между цвѣте
дух изусти
литна тамо
на просторе
свѣтла искра
в' дал прѣвисира
по небето
меж
до звѣздитѣ
обколиха
Та я канят:
тук ~~душичк~~ свѣтличке,
между нази.
и се витка
~~[illegible]~~ Дѣ да види.
напрѣд слънце
~~на прѣд слънца~~
Дух прѣсвѣтлий
~~[illegible]~~
та до сърцина.
и с' цалувка =
идна драга
освѣтна я
свѣтна, грѣйна
като звѣздичка

прѣпирнята

Мамо, думаше Агица,
Вечерь май ядосана,
Ний съгласни сми с' Любица
И държим една страна
А пак този гостенинчо
нашът вироглавий Минчо
Нали ние и той брат
Кога как са с' нас събира
Все са пери и прѣпира
И ни прави на инат.
Тихо майка им попита:
А що ви сѫ прѣпирнитѣ?
Защо? По-расправѣте ми.
— Ето що е мила майко
Да ти кажем ний сами.

ИН N23